

[Niels Helveg Petersen.]

lig godt. Der er grupper, som ikke vil få dette tilskud, som kunne have det behov. Der er grupper, som vil få det, som ikke har dette behov. Det er ikke et særlig rimeligt forslag. Men som sagt: teoretisk er det vel gennemførligt, hvis man da kunne få en klar definition af, hvorledes man skal forstå „lønmotager“ i skattemæssig henseende; det er jo ikke noget, der er særlig nemt at definere.

Om det socialdemokratiske forslag om en forhøjelse af lønmotagerfradraget eller et direkte nedslag i skatten er der at sige, at det end ikke i teorien er gennemførligt. Det fremgår af det materiale, som er fremlagt i udvalget, at det ikke vil være muligt at ændre fradragene for lønmotagerne. Det vil kræve en ændring af alle skattekort midt i kildeskattens første år, og jeg tror, enhver, der har kunnet opleve indkøringsbesværlighederne med kildeskatten, vil forstå, hvor umuligt det vil være at inddrage samtlige skattekort og foretage ændringer, udstedelse af nye skattekort.

Det fremgår også af det materiale, vi har fået, at det vil være umuligt at give et særligt nedslag i skatten. Det vil give de samme administrative problemer. Jeg vil i den forbindelse henvide til, hvad kildeskattedirektoratet har udtalt i besvarelse af udvalgets spørgsmål 27, hvor man indtrængende henstiller, at man ikke gør den praktiske gennemførelse af kildeskatteopkrævningen og senere slutskatteberegningen vanskeligere, end den i forvejen er.

Om det socialdemokratiske forslag vil jeg yderligere gøre den bemærkning, at det som andre fradrag har den virkning, at det giver større fordel, jo større indkomsten er, og videre, at det vil medføre forskellige skævheder, fordi lønmotagerkriteriet jo ikke er noget særlig klart og præcist, nogen særlig klar og præcis skillelinje i skattemæssig henseende.

Jeg tror simpelt hen ikke, dette forslag vil kunne fungere. Selv med den bedste forhandlingsvilje fra regeringen tror jeg, man havde måttet konstatere, at dette forslag er uladsigørligt.

Der er andre dele af folketingsbeslutningen, som vel kan gennemføres, men som til gengæld ikke får den tilsigtede øjeblikkelige virkning. Jeg har forstået, at man tilsigter

en øjeblikkelig virkning på den disponible realløn. Denne virkning vil disse andre forslag ikke få. Det drejer sig om en ændring af boligsikringsordningen, som der kan forhandles om andre steder, hvor jeg tror man vil finde lydhørhed for behovet for visse justeringer. Det drejer sig også om forslaget om en øget støtte til vanskeligt stillede kommuner i forlængelse af byrdefordelingsreformen.

Byrdefordelingsreformen har jo været draget ind i den sidste tids økonomiske debatter i ganske betydeligt omfang. Jeg vil gerne henvise til det i bilaget som svar på spørgsmål 37 fra 21 mands udvalget optrykte materiale, hvori der siges interessante ting om byrdefordelingen. Det viser sig i dette materiale, at ud af 1.063 kommuner i 1969-70 var der 29 med en beskatningsprocent på over 20, det vil sige mindre end 3 pct. af alle kommuner. Det kan være galt nok. Der er ikke noget rimeligt princip i, at enkelte kommuner skal have en så meget højere beskatningsprocent end andre, men hvis vi sammenligner med, hvorledes de kommunale beskatningsforhold var for et par år siden, så det betydeligt grellere ud. Af dette materiale fremgår, at i 1967-68 — det sidste år, hvor vi havde socialdemokratisk regering — var der 43 pct. af kommunerne, der havde en beskatningsprocent over 20. Til belysning af disse tal og virkningen af dette skal man yderligere tage i betragtning, at der er gennemført en forhøjelse af bundfradragene i den kommunale beskatning. Hvis ikke denne forhøjelse havde været gennemført, ville endnu færre kommuner i øjeblikket have været over 20 i beskatningsprocent.

Det har lidt betydning at få klargjort disse ting, fordi socialdemokratiet nu lægger ud med annoncer til den kommunale valgkamp, hvor man kraftigt kritiserer den byrdefordelingsreform, der er gennemført. Man siger: den kiksede. Jeg synes ikke, de tal, der foreløbig foreligger for os, og som jeg vil bede om at man studerer endnu en gang, viser, at der i denne reform var noget, der kiksede.

Jeg er ikke i tvivl om, at man på trods af dette vil køre videre med en agitation med hensyn til byrdefordelingsreformens virkninger. Jeg blev dog noget forbløffet, da jeg så den annonce, som man i øjeblikket kører